

Proč muži neposlouchají a ženy neumějí číst v mapách

Divadelní společnost Jablonský / Miroslav Hanuš

O másle a jiných těžkostech

Není se čemu divit, že jindřichohradecká inscenace Proč muži neposlouchají a ženy neumějí číst v mapách měla před třeštským publikem takový úspěch. Scénář Miroslava Hanuše, původně vzniklý pro inscenaci Městských divadel pražských (2016), jde totiž úspěchu vysloveně naproti: na základě populární humoristicko-naučné knížky manželů Peasových staví pásmo drobných skečů založené na vděčných klišé, s nimiž se lze snadno identifikovat, a k nim dodává eklektický výběr populárních písniček, někdy s povedenými novými texty, jindy prostě převzatými. Je to sestavené tak, aby to fungovalo, a taky to funguje, ale žádný přesah, možnost nahlédnout za ta klišé, ani moment zvážení Hanušův text nepřináší.

Co ovšem přináší jindřichohradecká inscenace: znamenitý výkon celého souboru, který dovede z té spousty letmo načrtnutých figurek, jež se sešly v neblahé spojené čekárně dvou dysfunkčních ordinací, vytvořit jednotlivé jasně zapamatovatelné a sytě charakterizované osobnosti (K tomu pomáhají i povedené kostýmy.). Báječnou kapelu a několik opravdu znamenitých pěveckých výkonů. Smysl pro timing a nadsázku. Velikánské nasazení a evidentní spoustu dřiny a energie. Díky tomu všemu i člověk, který se nenechá a priori strhnout, nakonec odpustí výhrady vůči materiálu, i to, že takhle volně strukturovaná záležitost (jednotlivá čísla jsou jako korálky navlékané na šňůrku, která může být úplně libovolně dlouhá) by mohla trvat hodinu a čtvrt zrovna tak jako pět a půl hodiny.

Z celé přehlídky se jedná pravděpodobně o inscenaci, které se toho dá z hlediska provedení vytknout nejméně, a znamenitý divácký ohlas jí srdečně přeju. Jen chci připomenout (a vypomůžu si kulinářskou metaforou), že zatímco některé jiné soubory se třeba nedokonale pokoušely – dejme tomu – o steak Wellington (případně jiné složité recepty), jindřichohradečtí slaví velikánský úspěch s instantní krupicovou kaší. Nemusíme se tvářit, že je to na michelinskou hvězdu, a můžeme si ji samozřejmě s chutí užít. Zejména, když se zalije pořádnou porcí másla.

Michal Zahálka